

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 42. Ordinationes memoratu dignæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

epistola Fauſti continentur, diſtinctas; Sæculum V. A. C. 476.
 illo autem omnes tendunt, ut aſſerant; Jeſum Chriſtum pro omnibus hominibus
mortem oppetiſſe, Deum neminem ad
Damnationem prædeſtinare, Liberum Ar-
bitrium in Adamo non fuiſſe extinctum,
& a Gratia Dei non excludi conatum,
quo homo cooperetur. Idem Concilium Prol. Fauſt.
 Fauſto Rejenſi in commiſſis dedit, ut ſcri- ad Lib. de
 beret contra errorem illorum, qui nimium Grat. & c.
 Prædeſtinationi tribuerent. Edidit libros Bibl. PP.
 duos de Gratia, & libero Arbitrio, quos Parif. to. 4.
 Leontio Arelatenſi inſcripſit; at in alte-
 rum extremum propendet nimis, & plus
 æquo viribus Naturæ favet.

§. XLII.

Ordinationes memoratu dignæ.

Joannes Cabillonenſis ad Ararim, qui di- Sidon. IV.
 cto Concilio adfuit, ordinatus fuerat epiſt. 25.
 in hunc modum; Paulo Epifcopo Ante-
 ceſſore ejus fatiſ functo, Patiens Lugdu-
 nenſis, Metropolita, Euphronius Augu-
 ſtodunenſis, ejuſdem Provinciæ Epifco-
 pus, & plures alii Cabillonum convene-
 rant. Populum privati commodi ſtudia
 trahebant in diverſa; hinc viri tres ad
 Epifcopatum præſentabantur. Unum
 commendabat nobilitas Generis, ſecun-
 dum lautiffime parata adulatoribus men-
 ſa; tertius, Eccleſiæ prædia inter fauto-
 res ſuos diſtributurum ſe, ſecreto polli-
 citus

H h h 5

citus

Sæculum V.
A.C. 476. citus fuerat. Patiens, & Euphronius hac re comperta, qua Disciplina Ecclesiastica pessumdabatur, clam cum aliis Episcopis collatis consiliis, & spretis populi clamoribus, subito Joanni Presbytero, nihil minus suspicanti, manus imposuere. Is necdum pueritiam egressus, Lector ordinatus, cum diu ministrasset, Presbyter creatus est. Nemo viro illo lenior, nemo humanus magis. Probi omnes acclamando testabantur, quantum sibi hæc Electio placeret. Nemo quidquam obijcere ausus. Itaque Joannes consecratus est Episcopus.

Inter ceteras Electio quoque Simpli-
Sid. VII. cii Bituricensis memoratu digna est. *ep. 5.* Se-
de vacante, plures factiones fervebant, aliqui Episcopatum aperte ambientes, etiam pecunias offerre non erubescabant. Sidonius, Episcopus Claromontanus, in eadem Provincia, Decreto Civium vocatus, ut Electioni adesset, cum Episcopatum ambientium numerum, fraudes, & impudentiam cerneret, ad Agrecium Senonensem, vicinæ Provinciæ Metropolitanam, litteras dedit, rogans, ut Bituricam cum Episcopis, Suffraganeis suis, veniret, & Electioni præesset, quod numerus Episcoporum Provinciæ Bituricensis, quæ erat prima Aquitaniæ, non sufficeret; quippe de hac Provincia nulla Civitas, nisi Claromontum in Arvernibus, in Potestate Romanorum

norum supererat. Sed populus Bituricensis solum Sidonium Electionis Arbitrum esse voluit, qui cum Simplicii virtutes omnium ore laudari audiret, eum, ut ut Laicum, ad Dignitatis Episcopalis apicem promovendum putavit; prius tamen cum Euphronio, Episcopo Augustodunensi, communicavit consilium, promittens, facturum se, quod ipse suassisset. Tandem Sidonius, edicturus, quem eligendum esse censeret, praesente tota Congregatione, & Praeside Agrecio Senonensi orationem habuit. In exordio dicendi modeste benevolentiam captat, quod loqui cogeretur, quamvis in Episcopatu esset Tyro.

Saeculum V.
A. C. 476.

VII. ep. 8.
VII. post
ep. 9.

Tum exponit, quam grave & difficile negotium sit, Episcopos eligere, hoc vero omnino impossibile, ut eligatur aliquis, qui omnibus placeat. *Si Monachum eligam, inquit, etsi vitae Sanctitate nec Antoniis, nec Hilarionibus inferior esset, dicent: hunc oportebat fieri Abbatem, at non Episcopum. Omnibus virtutibus falsa nomina affinguntur. Christiana humilitas abjectio animi audit, magnanimitas superbia, necessarius rigor crudelitas, indulgentia ignavia, ingenua indoles stupiditas vocatur. Si Clericum eligendum suadeam, huic juniores invidebunt, contemnent Seniores, hi enim putant, solum longioris temporis, quo serviunt, rationem esse*

esse

Sæculum V. esse habendam, & illa ætate Ecclesiam ve-
A. C. 476. gere volunt, qua ipsorum debilis Senectus
 Rectore indiget. Si proponam militum
 Ducem, dicturi sunt; nempe quia ipse Si-
 donius ex Militia Saculari assumptus est,
 Metropolitanam ex Religiosorum Virorum
 familia sibi eligere non vult; Natalibus,
 & sua Dignitate extollitur, Jesu Christi
 pauperes contemnit.

Postquam Sidonius dicendi finem fe-
 cit, Simplicium Episcopum Bituricensem
 pronuntiavit, virum Majorum Ceris illu-
 strem, quos inter Episcopi, & Provincia-
 rum Rectores numerabantur. Erat Sim-
 plicio matura ætas, sed integræ adhuc vi-
 res, eumque Ingenium, & Eruditio, hu-
 manissimi mores, suavis affatus, charitas
 in pauperes, virilis constantia, & Mode-
 stia summopere commendabant. Sæpe
 Civitatis suæ nomine ad Imperatores, &
 Reges Barbaros, a quibus etiam aliquan-
 do custodiæ traditus, Legatus iverat. Ju-
 venis adhuc dum, & Filius familias Eccle-
 siam ædificaverat. Filius fuit Eulodii, &
 Gener Palladii, ultimorum Biturige Epis-
 coporum, eumque in ipsorum locum suf-
 ficere jam antea aliqui cogitaverant.
 Uxorem habebat piissimam, & ambo li-
 beros caste educabant. Cum S. Perpe-
 tuus, Episcopus Turonensis, memoratam
 orationem audiret a multis laudari, eam
 a Sidonio sibi mitti petiit, accepitque.

§. XLIII.